बार्हस्पत्यो भरद्वाजः।इन्द्रावरुणौ। त्रिष्टुप्, ९-१० जगती

श्रुष्टी वां यज्ञ उद्यंतः सुजोषां मनुष्वद्वृक्तबंहिषो यजध्यै।

आ य इन्द्रावर्रुणाविषे अद्य महे सुम्नायं मह आववतीत्॥ ६.०६८.०१

चित्तवासनानां चित्तसंस्काराणामिन्द्रियाणामीश्चनाधिदेवता इन्द्रः। प्रकृतिनियतिभूतर्ताधिदेवता वरुणः। तयोरियं स्तुतिः। इन्द्रावरुणौ। यः। अद्य- इदानीम्। महे- महत्यै। इषे- इच्छायै। महे- महते। सुम्नाय- आनन्दाय। आ वववर्तत्- आवर्तयति। सः। यज्ञः। वाम्- युवयोरर्थे। श्रुष्टी- क्षिप्र इति यास्कः। मनुष्वत्- ज्ञानयुक्ताय। वृक्तबर्हिषः- आस्तृतासनाय यजमानाय। यजध्यै- यष्टुम्। सजोषाः- सहृदयः। उद्यतः- प्रवृत्तः॥१॥

ता हि श्रेष्ठा देवताता तुजा शूराणां शविष्ठा ता हि भूतम्।

मघोनां मंहिष्ठा तुविद्युष्मं ऋतेनं वृत्रतुरा सर्वसेना॥ ६.०६८.०२

ता- तौ। हि- खलु। श्रेष्ठा- उत्तमौ। देवताता- यज्ञेषु। तुजा- प्रेरकौ। शूराणाम्- समर्थानाम्। शिविष्ठौ- अतिशयसामर्थ्यौ। मघोनाम्- सम्पद्धताम्। मंहिष्ठा- महान्तौ। तुविशुष्मा- बहुबिलनौ। ऋतेन- प्रकृतिनियतिभूतसत्येन। वृत्रतुरा- आवरणबाधकौ। सर्वसेना- विष्वक्सेनौ। ता- तौ। हि- खलु। भूतम्- भवतम् ॥२॥

ता गृणीहि नमस्येभिः शूषैः सुम्नेभिरिन्द्रावरुणा चकाना।

वज्रेणान्यः शर्वसा हन्ति वृत्रं सिषेत्त्यन्यो वृजनेषु विप्रः॥ ६.०६८.०३

ता- तो। इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो। चकाना- सर्वस्तुतो। नमस्येभिः- वन्द्नैः। शूषैः- बलैः। सुम्नेभिः- सुखैः। गृणीहि- स्तुहि। अन्यः- एकः। वज्रेण। शवसा- बलेन। वृत्रम्- आवरणम्। हिन्त- नाशयति। अन्यः- इतरः। विप्रः- मेधावी वरुणः। वृजनेषु- दुःखेषु। सिषक्ति- उपासकैः सङ्गच्छते॥३॥

ग्नाश्च यन्नरश्च वावृधन्तु विश्वे देवासौ नुरां स्वर्गूर्ताः।

प्रेभ्यं इन्द्रावरुणा महित्वा द्यौश्चं पृथिवि भूतमुर्वी ॥ ६.०६८.०४

नराम्- नृणां मध्ये । य्राश्च नरश्च- स्त्रीपुरुषाः । विश्वे देवासः- सर्वे देवाः । स्वगूर्ताः- स्वयमुद्यताः । वावृधन्त- वर्धयन्ति । इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणौ । एभ्यः- एतेभ्यः । महित्वा- माहात्म्येन । भूतम्-भवतम् । द्यौश्च पृथिवि- हे द्यावापृथिव्यौ । उर्वी- विस्तृते । भवतम् ॥४॥

स इत्सुदानुः स्ववाँ ऋतावेन्द्रा यो वां वरुण दार्शित त्मन्।

इषा स द्विषस्तिरेद्दास्वान्वंसद्रियं रियवतश्च जनान्॥ ६.०६८.०५

इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो । यः । तमन्- स्वतः । वाम्- युवयोः । ऋतावा-प्रकृतिनियतिभूतसत्ययुक्तः । स्ववान्- आत्मवान् । दाश्चाति- यच्छिति । सः । इत्- एव । सुदानुः-शोभनदानः । सः । इषा- स्वमनीषया । द्विषः- द्वेषॄन् । द्वेषभावनानि । तरेत् । दास्वान्- दानशीलः । रियम्- दानयोग्यसम्पदम् । रियवतः- सम्पद्धतः । जनांश्च । वंसत्- सम्भजेत् ॥५ ॥

यं युवं दार्श्वध्वराय देवा रियं धत्थो वसुमन्तं पुरुक्षुम्।

अस्मे स ईन्द्रावरुणाविप ष्यात्र्य यो भुनिक्ते वनुषामशस्तीः॥ ६.०६८.०६

देवा- देवो। इन्द्रावरुणो। यम्- यं रियम्। युवम्- युवाम्। दाश्वध्वराय- दत्तहविष्काय। वसुमन्तम्- शरण्यम्। पुरुक्षुम्- बह्वन्नम्। धत्थः- धारयथः। यः। वनुषाम्- हिंसकानाम्। अशस्तीः- अकीर्तीः। भनक्ति- प्ररुजित। सः। अस्मे- अस्मभ्यम्। अपि स्यात्- भूयात्॥६॥

उत नः सुत्रात्रो देवगोपाः सूरिभ्यं इन्द्रावरुणा र्यिः ष्यति।

येषां शुष्मः पृतनासु साहान्त्र सद्यो द्युमा तिरते ततुरिः॥ ६.०६८.०७

उत- अपि च । इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणौ । नः- अस्मभ्यम् । सुत्रात्रः- शोभनरक्षकः । देवगोपाः-देवगुप्तः । रियः । येषाम् । शुष्मः- बलम् । पृतनासु- युद्धेषु । साह्वान्- अभिभवति । सद्यः- क्षणेन ।

द्युम्ना- शत्रुतेजांसि । ततुरिः- शत्रुहिंसकं सत् । तिरते- तिरस्कुर्यात् । तेभ्यः सूरिभ्यः- विद्वद्भयः । स्यात्- भवेत् ॥७ ॥

नू ने इन्द्रावरुणा गृणाना पृङ्कं रुचिं सौश्रवसायं देवा।

इत्था गृणन्तों महिनस्य शर्धोऽपो न नावा दुरिता तरेम॥ ६.०६८.०८

नु- क्षिप्रम्। नः- अस्मभ्यम्। इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो। गृणाना- स्तुतो। सोश्रवसाय-शोभनश्रुतये। रियम्- दानयोग्यसम्पदम्। देवा- देवो। पृक्तम्- यच्छतम्। महिनस्य-महतोर्युवयोः। शर्थः- बलम्। इत्था- इत्थम्। गृणन्तः- स्तुवन्तः। नावा- प्लवेन। अपः-उदकानि। न- इव। दुरिता- दुःखान्यघानि वा। तरेम॥८॥

प्र सम्राजे बृह्ते मन्म् नु प्रियमचे देवाय वर्रुणाय सप्रर्थः।

अयं य उर्वी महिना महिन्नतः कत्वा विभात्यजरो न शोचिषा ॥ ६.०६८.०९

सम्राजे- अधिपतये। बृहते- महते। देवाय- द्योतनशीलाय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। सप्रथः-सर्वतः पृथु। प्रियम्- प्रेममयम्। मन्म- मननम्। नु- क्षिप्रम्। प्र- प्रकर्षेण। अर्च- समर्पय। अयम्- एषः। उर्वी- विस्तृते द्यावापृथिव्यो। महिना- स्वमाहात्म्येन। महिव्रतः- महाव्रतः। कत्वा- प्रज्ञया। अजरः- जरारहितः। न- च। शोचिषा- स्वभासा। विभाति- उद्दीपयित ॥९॥

इन्द्रवरुणा सुतपाविमं सुतं सोमं पिबतं मद्यं धृतवता।

युवो रथौ अध्वरं देववीतये प्रति स्वसर्मुपं याति पीतये॥ ६.०६८.१०

धृतव्रता- धर्मधारको । इन्द्रावरुणा- इन्द्रावरुणो । सुतपो- रसानुभवकरो । इमम्- एतम् । मद्यम्- आनन्दकरम् । सुतम्- निष्पन्नम् । सोमम्- रसम् । पिबतम्- अनुभवतम् । युवोः- युवयोः । रथः । देववीतये- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यस्वीकाराय । पीतये- रसानुभूतये । स्वसरम्- स्वतः प्रवृत्तम् । अध्वरम्- ध्वरविरोधिकर्म सर्वभूतिहतं कर्म । प्रति । याति- गच्छित ॥१० ॥

इन्द्रवरुणा मधुमत्तमस्य वृष्णः सोमस्य वृष्णा वृषेथाम्।

इदं वामन्धः परिषिक्तम्समे आसद्यास्मिन्बर्हिषि माद्येथाम्॥ ६.०६८.११

इन्द्रावरुणा- हे इन्द्रावरुणो । मधुमत्तमस्य- अतिशयेन मधुरस्य । वृष्णः- वर्षकस्य । सोमस्य-रसस्य । वृषणा- वर्षको । वृषेथाम्- वर्षतम् । इदम्- अयम् । वाम्- युवयोरर्थे । अन्धः- रसः । अस्मे- अस्माभिः । परिषिक्तम्- क्षारितः । अस्मिन्- एतस्मिन् । बर्हिषि- दर्भासने चित्तासने वा । आसद्य- उपविश्य । मादयेथाम्- हृष्टो तृप्तो भवतम् ॥११ ॥

६९ बार्हस्पत्यो भरद्वाजः। इन्द्राविष्णू। त्रिष्टुप्

सं वां कर्मणा सिम्षा हिनोमीन्द्रविष्णू अपसस्पारे अस्य।

जुषेथां युज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टैर्नः पृथिभिः पारयन्ता॥ ६.०६९.०१

इन्द्रश्चित्तस्थवृत्तीनामिन्द्रियाणामीश्चनाधिदेवता । विष्णुः सर्वव्यापी सर्वात्मा । विष्लृ व्याप्ती । विश प्रवेशने । तयोरियं स्तुतिः । अस्य- एतस्य । अपसः- कर्मणः । पारे । इषा- सदेषणया । कर्मणा-तदनुस्यूतिकयया । इन्द्राविष्णू । वाम्- युवाम् । सम्- सम्यक् । हिनोमि- प्रेरयामि । अरिष्टैः-अहिंसकैः । पथिभिः- मार्गैः । नः- अस्माकम् । पारयन्तौ- तारकौ । यज्ञम्- उपासनम् । जुषेथाम्-सेवेथाम् । द्रविणम्- धनम् । च । धत्तम्- यच्छतम् ॥१ ॥

या विश्वासां जिन्तारा मतीनामिन्द्राविष्णू कुलशा सोम्धाना।

प्र वां गिर्रः शस्यमीना अवन्तु प्र स्तोमीसो गीयमीनासो अर्कैः॥ ६.०६९.०२

या- यो । विश्वासाम्- सर्वासाम् । मतीनाम्- बुद्धीनाम् । जिनतारो- स्रष्टारो । इन्द्राविष्णू । सोमधाना कलशो- रसधारकभाजनभूतो । अर्के:- उपासकेः । गीयमानासः- गीताः । स्तोमासः- मन्त्राः । शस्यमानाः- स्तुतियुक्ताः । गिरः- वाचः । वाम्- तयोर्युवयोः सम्बन्धिन्यः । प्र- प्रकर्षेण । अवन्तु- रक्षन्तु ॥२॥

इन्द्रविष्णू मदपती मदानामा सोमं यातं द्रविणो दर्धाना। सं वामञ्जन्त्वक्तभिर्मतीनां सं स्तोमासः शस्यमानास उक्थैः॥ ६.०६९.०३

इन्द्राविष्णू । मदानां मदपती- रसपालकौ । द्रविणः- सम्पदः । दधाना- धारकौ । सोमम्- रसम् । यातम्- आगच्छतम् । उक्थैः- शस्त्रैः । शस्यमानासः- प्रशस्यमानाः । मतीनां स्तोमासः- मननजा मन्त्राः । वाम्- युवाम् । अक्तुभिः- तेजोभिः । सं अञ्जन्तु- समर्धयन्तु ॥३॥

आ वामश्वांसो अभिमातिषाह् इन्द्राविष्णू सधमादौ वहन्तु। जुषेथां विश्वा हर्वना मतीनामुप ब्रह्माणि शृणुतं गिरौ मे॥ ६.०६९.०४

इन्द्राविष्णू । वाम्- युवाम् । अश्वासः- प्राणतुरगाः । अभिमातिषाहः- अभिमानबाधकाः । सधमादः- सहैव मदन्तः । आ वहन्तु- प्रापयन्तु । मतीनाम्- धियाम् । विश्वा- सर्वाणि । हवना-आह्वानानि । जुषेथाम्- सेवेथाम् । मे- मम । गिरः- वचः । ब्रह्माणि- मन्त्रान् । उप शृणुतम् ॥४ ॥

इन्द्रविष्णू तत्पेनयाय्यं वां सोमस्य मदं उरु चक्रमाथे।

अकृणुतम्न्तरिक्षं वरीयोऽप्रथतं जीवसे नो रजांसि॥ ६.०६९.०५

इन्द्राविष्णू । वाम्- युवयोः । तत्- कर्म । पनयाय्यम्- स्तुत्यम् । सोमस्य- रसस्य । मदे- अनुभवे । उरु- विस्तीर्णम् । चक्रमाथे- विचक्रमाथे । वरीयः- श्रेष्ठम् । अन्तरिक्षम् । अकृणुतम्- अकुरुतम् । नः- अस्माकम् । जीवसे- जीवनाय । रजांसि- लोकान् । अप्रथतम्- अप्रथयतम् । इदं विष्णोः कर्म छत्रीन्यायेनेन्द्रस्यापि ॥५॥

इन्द्रविष्णू हविषा वावृधानाग्राद्वाना नर्मसा रातह्व्या।

घृतासुती द्रविणं धत्तमसमे समुद्रः स्थः कुलद्राः सोम्धानः॥ ६.०६९.०६

इन्द्राविष्णु । हविषा- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्येन । वावृधान- वर्धमानौ । अग्राद्वाना-रसानुभवकरौ । नमसा- प्रणामेन । रातहव्या- दत्तहविष्कौ । घृतासुती-पूतनवनीतोपलक्षितपूतावगमनग्राहिणौ । अस्मे- अस्मै यजमानाय । द्रविणम्- सम्पदम् । धत्तम्-यच्छतम् । समुद्र:- अर्णवः । स्थः- भवथः । सोमधानः कलशः- रसधारकभाजनभूतौ भवथः ॥६॥

इन्द्रविष्णू पिबेतं मध्वौ अस्य सोमस्य दस्रा जठरै पृणेथाम्। आ वामन्धौंसि मदिराण्येग्मन्नुप ब्रह्मणि शृणुतं हवं मे॥ ६.०६९.०७

इन्द्राविष्णू । अस्य- एतम् । मध्वः- मधुरम् । सोमस्य- रसम् । पिबतम्- अनुभवतम् । दस्रा-दर्शनीयो । जठरम्- उदरमित्याधिभौतिके । हृदयमित्याध्यात्मिके । सीदन् वनस्य जठरे पुनानः, भीमस्य वृष्णो जठरादिभिश्वसो दिवे दिवे सहुरिः स्तन्नबाधित इत्यादिषु मन्त्रेषु जठरशब्दस्य मध्यभाग इति लक्षणया सारः स्वरूपं हृदयमिति वार्थः । हृयमानः- अस्माभिराहृतः । पृणेथाम्- पूरयेथाम् । वाम्- युवयोरर्थे । मदिराणि- तर्पकाः । अन्धानि- रसाः । आ- आभिमुख्येन । अग्मन्- अगच्छन् । मे- मम । हवम्- आह्वानम् । ब्रह्माणि- मन्त्रान् । उप शृणुतम् ॥७॥

उभा जिंग्यथुर्न पर्रा जयेथे न पर्रा जिग्ये कतरश्चनैनोः।

इन्द्रश्च विष्णो यद्परपृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्॥ ६.०६९.०८

इन्द्रश्च विष्णो- इन्द्राविष्णू । यत्- यदा । अपस्पृधेथाम्- रक्षोभिरयुद्ध्यथम् । तत्- तदा । त्रेधा-त्रिषु लोकेषु स्थितम् । सहस्रम्- प्रभृतम् । वि ऐरयेथाम्- व्यक्रमेथाम् । उभा- उभौ । जिग्यथुः-जितवन्तौ । न । परा जयेथे- पराजयं प्राप्नुवन्तौ । एनोः- एतयोर्भवतोः । कतरश्चन- एकोप्यसहायः सन् । न । परा जिग्ये- पराजयं प्राप्नवान् ॥ ॥८॥

